

Az ígéret A Tiéd!

Mindnyájan vetkeztek, és szukölködnek Isten dicsósége nélkül (Rom 3,23). A bun zsoldja a halál - mind fizikai, mind szellemi téren (Rom 6,23). A Biblia világosan tanítja, hogy akinek bun van az életében, nem mehet be a Mennyek országába (Zsid 12,14).

Isten Igéje azt mondja, hogy véráldozat nélkül az ember reménytelenül elveszett (Zsid 9,19-26). Isten végigtekintve a földön, senkit sem talált, aki elég jó lett volna ahhoz, hogy meghaljon a világ buneiért, és örök életet szerezzen a számunkra. Így hát Isten maga jött el a földre - emberi formát öltve, akit Jézusnak hívtak azért, hogy meghaljon a világ buneiért. A Szentírás Jézust úgy nevezi, „Emmanuel” azaz „Velünk az Isten” (Máté 1,21-23; Ézs 9,6; 1Tim 3,16).

Mint ember, Jézus megkísértetett, csakúgy, ahogy mi valamennyien megkísértetünk, mégis, O buntelen maradt (Zsid 4,15). Azért jött, hogy örök életet adjon nekünk, hogy bunbánatra szólítsa fel az embereket. Üzenetében az áll, hogy ha az ember nem születik újjá víztől (vízkeresztség) és Leiektől (Szentlélek befogadása által) nem mehet be Isten országába (János 3,5).

Váltságul mindnyájunkért, Jézus meghalt a kereszten. Noha O mindenben éppúgy megkísértetett mint mi, buntelen maradt, ezért áldozata tökéletes volt a világ buneiért. Jézus kiontott vére árán bunbpcsánatot nyerhet mindenki, aki elfogadja az O áldozatát, és Istennek erre alapozott tervét idvességére.

Kereszthalála után Jézust egy sírba helyezték. A harmadik napon feltámadt, ahogy azt az írások megjövendölték (Luk 24,46). Feltámadása után Jézus negyven napot töltött tanítványaival, tanítva őket az Isten országával kapcsolatos dolgokról. Nem sokkal azelőtt, hogy visszatért a Mennybe, Jézus biztosította követőit arról, hogy el fogja nekik küldeni az Atya ígését, amely a Szentlélek keresztséget jelölte (Luk 24,49).

Pünkösdi napján a szentlélek kitöltődött a 120 tanítványra, akik a felseházban várakoztak. Miközben várakoztak, tüzes nyelvek jelentek meg, és szálltak rájuk. Valamennyien betöltekeztek Szent Lélekkel és kezdtek szólni más nyelveken (olyan nyelveken amelyeket soha nem tanultak) ahogy a Lélek adta nekik szólniuk (Ap Csel 2,1-4).

A zaj, amely a felseházból hallatszott kíváncsi tömeget, bémésködőket vonzott oda, akik kérdezgetni kezdtek egymástól: „Mi lehet ez?” Péter apostol prédikált a tömegnek néhány percig, majd felszólította őket. „Térjete meg, és keresz-telkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bunöknek bocsánatára, és veszíte a Szentlélek ajándékát”. Majd így folytatta: „Mert nektek lett az ígéret, és a ti gyermekeiteknek, és mindazoknak, akik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk” (Ap Csel 2,38-39).

Az üzenetet, amelyet Péter pünkösdi napján prédikált háromezer hívó fogadta be, és hatása ma is él. A bunbánatra hívás üzenetében ma is megváltó erő van, a vízkeresztségben a Jézus Krisztus nevére, és a Szentlélek kitöltődésében.

A bunbanat a bunöktől való elfordulást jelenti, és a hitet abban, hogy Jézus megfizette a buneinkért való váltságot a kereszten. Ekkor Krisztussal a mi bunös régi önmagunk hal meg a kereszten (Rom 6,6). Amikor megkeresztelhetünk Jézus Krisztus nevében, akkor eltemetkezünk vele együtt a halálba (Rórn 6,3).

Azután pedig, amint Isten Szellemé belénk árad, más nyelveken kezdünk szólni, ahogy a Lélek adja hogy szóljunk. Az Újszövetségben mindenki, aki az üdvösség útjára lép, ezen az úton halad végig (ApCsel 2,4; 8,14-20; 10,44-48; 19,1-6).

A Biblia azt mondja, ha Annak a Lelke lakik bennünk, aki feltámasztotta Jézust a halálból, megvan számunkra az örök élet ígérete vele együtt (Rom 8,9-11). Azt mondja nekünk „...és feltámadnak eloször, akik meghaltak volt a Krisztusban; Azután ml, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhökön az Úr elébe a levegobe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk” (1 Thess 4,16-18).

Igen, Az ígéret A Tiéd!

<http://www.sayadi-al-nas.com>

صيادي الناس